

Drasztikus torzó

Végigkúszom ezen a nyáron is. Fejjel előre, nyitott ujjakkal, talajba kapaszkodva. Cementes mutatvány, keresztülszúr a beton zúzaléka. Jobb lenne persze ezt is abban a védett teremben, sötét párnák között, ahol ütni tanultam.

Fojtás és kitörés. Értened kell, ez nem csupán technika, ez a családtörténet. Bennem érnek össze, szürke szőnyegeken, ujjfoltokban a halovány bőrön. Lila és zöld zúzások. Te úgy ejtenéd, foltok. Kiforgatom az agressziót, ki ebből a púderszín pokolból.

Kússz az ár ellen. Izmaid istenek. Nő vagy elhal, amire teher kerül. Miért csak akkor jutok eszedbe, amikor verekszem?

DERES Kornélia

I z m o s

Vánszorog bennem ez az alvás, hideg tagokkal.

Belül némi áradás. A hurrikán mindenképp túlzás, ne bízd el magad. Csak a fejem dobog, belül csarnokok nyílnak, túl tiszták és átlátszóak. A szemöldökcsont mögött megy a tátogás az ablaktalanságba. Hagyd, hogy meghasson a mantra.

Vattával bélelem ki a szűk szobát, ahová aludni hívtak. Nevezd életvezetési tanácsnak.

Beugrik, a múltkor arról beszéltél, hogy kirúgtad valaki szívét a helyéről. Nem lep meg. Látom, hogy izmos a lábad. Félkörívben csattan az ostor. Ez kell nekem is, izmos kis harag, kifordítani a befelé harapót.

